

Zalig in een geschonken Borg

Acht predicaties

Deel 3

Ds. J.J. Roodsant

Schrijver: Ds. J. J. Roodsant

Omslagontwerp: Ds. J. J. Roodsant

ISBN: 9 789402 163452

© Copyright bij: Ds. J. J. Roodsant, Dirksland

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopieën, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

Voorwoord	11
------------------------	-----------

Paaspredicatie over Johannes 20:16	18
---	-----------

*Jezus zeide tot haar: Maria. Zij zich omkerende, zeide tot Hem:
Rabbouni, hetwelk is gezegd: Meester.*

Pinksterpredicatie over Ezechiël 47:1	34
--	-----------

*Daarna bracht Hij mij weder tot de deur des huizes, en zie, er vloten
wateren uit, van onder den dorpel des huizes naar het oosten; want
het voorste deel des huizes was in het oosten, en de wateren
daalden af van onderen, uit de rechterzijde des huizes, van het
zuiden des altaars.*

Dankdagpredicatie over Matthéüs 7:22-23	51
--	-----------

*Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij
niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen
uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik
hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij
die de ongerechtigheid werkt.*

Predicatie over Psalm 33:12	69
--	-----------

*Welgelukzalig is het volk welks God de HEERE is; het volk dat Hij Zich
ten erve verkoren heeft.*

Predicatie over Jesaja 61:386

Om den treurigen Sions te beschikken dat hun gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwden geest; opdat zij genaamd worden eikenbomen der gerechtigheid, een planting des HEEREN, opdat Hij verheerlijkt worde.

Predicatie over Zacharía 12:10.....104

Doch over het huis Davids en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden, en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben; en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.

Predicatie over Matthéüs 8:2,3121

En zie, een melaatse kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen. En Jezus de hand uitstreckende, heeft hem aangeraakt, zeggende: Ik wil, word gereinigd. En terstond werd hij van zijn melaatsheid gereinigd.

Predicatie over 1 Petrus 2:7a137

U dan, die gelooft, is Hij dierbaar.

Voorwoord

Het is tot mijn bijzondere vreugde, dankbaarheid en verwondering, alsmede in de voorzienigheid des Heeren, dat u hierbij het derde deel wordt aangeboden van de prekenreeks: “Zalig in een geschonken Borg”. Door een speciale openbaring van de Heere kreeg ik te zien dat er drie delen in deze reeks zouden gaan verschijnen, waardoor u hierbij dus het laatste deel in handen hebt. Want zou de Heere het zeggen en niet doen, of spreken en niet bestendig maken? (Numeri 23:19).

En het is zo groot, dat de Heere mij juist in deze donkere tijd de opdracht heeft gegeven om deze prekenboeken te laten verschijnen, want we leven in een tijd, waarin de waarheid schier struikelt op alle straten en waarin ontelbaar veel mensen bijna dagelijks worden bedrogen voor de eeuwigheid omdat hun het zuivere Woord des Heeren niet wordt verkondigd. Och, zij krijgen wel op een dierbare en ontroerende manier vele aangename zaken voorgeschoteld, die een zoete bete zijn onder de tong en die geestelijk verheugen, maar die prediking is niet in getrouwheid naar Gods Woord en niet naar de mening van de Heilige Geest. O, zij worden bij Gods kinderen gezet omdat zij eens tranen hebben geschreid onder die gevoelige bediening van Gods Woord. Zij krijgen van ambtsdragers de handen opgelegd omdat zij ooit een tekst hebben ontvangen of heel nadrukkelijk zijn bepaald bij een Psalmvers. Ja, hun wordt met klem verzekerd dat zij de eeuwige zaligheid zullen beërven, omdat zij het verdoemende en wraakoefenende recht Gods hebben mogen omhelzen en zichzelf dus als een zondaar, doodschuldige, doemwaardige en helwaardige hebben leren kennen.

Maar ach, ook al zijn deze belevenissen aangenaam en indrukwekkend, ze zijn ongenoegzaam tot de zaligheid, want om eenmaal Gods heerlijkheid te mogen beërven, moet óók het verzoenende recht Gods in Christus worden omhelsd en heb je de Zaligmaker, Jezus Christus, de Gekruisigde en Opgestane, nodig. Ja, daartoe moet je Hem in de dadelijkheid en in een weg van recht, van Israëls God geschonken hebben gekregen. Immers, alleen dezulken, die in de volle beleving des harten in Christus zijn ingelijfd, worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is (Romeinen 3:24). Ja, slechts degenen die op een geestelijke wijze gestorven zijn aan zichzelf, door het zwaard des Geestes zijn afgesneden van hun stamhoofd Adam, en één lijf zijn geworden met Christus, zijn waarachtig

wederom geboren en bekleed geworden met de weldaden Christi, waardoor zij in Christus rechtvaardig, heilig en heerlijk zijn. En waardoor zij het beeld Gods hebben terug gekregen, zodat zij onberispelijk zijn voor de Rechter van hemel en aarde en zij dus bij de dood uit Zijn mond mogen vernemen: “Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft dat Koninkrijk hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld” (Matthéüs 25:34).

Maar de beleving van déze zaken wordt bijna nergens meer gevonden, zodat de godsdienst is gaan beweren, dat het zaligmakende werk Gods helemaal niet meer op deze wijze hoeft plaats te vinden en dat je je ook wel met veel minder belevenissen bij Gods volk mag rekenen. En zo legt men de weg der zaligheid iets om. Ja, zo verlegt men de weg tot de hemelse heerlijkheid enigszins, om miljoenen mensen via deze zogenaamde derde weg nergens anders te laten terechtkomen dan in de eeuwige verdoemenis van de hel. En eenmaal daar gekomen is er voor dezulken geen weg meer terug. Dan kan het aardse leven niet meer overgedaan worden, waardoor men eeuwig, ja eeuwig, in de helse smarten van het nimmer dovende vuur der buitenste duisternis zal verkeren, om daardoor het recht Gods te verheerlijken en te bewijzen dat God rechtvaardig is. Immers, zij zijn nooit in Christus weggesmolten. En zij zijn zichzelf nooit aan Christus kwijtgeraakt. En dus is het voor hen eeuwig verloren. O, wat erg! Wat verschrikkelijk erg!

En wat op deze leugenweg óók gebeurt, is het steeds optellen van hetgeen er werd beleefd aan geestelijke bijzonderheden. “O”, zegt men dan, “ik heb dit meegemaakt en dat meegemaakt. Daarna ben ik op een uitzonderlijke wijze genezen van een ernstige ziekte. En nog weer later heeft de Heere, terwijl er een kind werd gedoopt, mijn hart zo bijzonder aangeraakt, dat ik er weken van ondersteboven ben geweest en er nauwelijks van heb kunnen slapen. En zijn dat geen onloochenbare bewijzen, dat de Heere met mij is begonnen en mij op de weg des eeuwigen levens heeft gebracht? Ja, mag ik hierdoor niet met zekerheid weten, dat ik het eeuwig zalig leven vóór mij heb liggen en dus bij mijn dood een goede ruil zal mogen doen?”

Maar wat dan wordt vergeten is het feit dat men hierdoor niet in Christus is ingelijfd en dat de Zaligmaker van zondaren dus nog steeds wordt gemist, terwijl Hij toch het enige Fundament tot de zaligheid is en terwijl een mensenkind toch alleen middels de inlijving in Hem van nieuws geboren wordt. We lezen toch in 2 Korinthe 5:17 dat iemand pas een nieuw schepsel is als hij of zij in Christus is. En dan moeten we vooral het laatste woordje: “is” onderstrepen. Je moet dus echt in Christus *zijn*; en het, naar het gevoel

op weg zijn naar Christus, is dus niet genoeg. Het verlangen naar het zijn in Christus is dus evenmin toereikend om gezaligd te worden. En een geopenbaarde Christus is nog steeds geen geschonken Christus, want wat je hebt gezien is je dan nog niet van God gegeven.

Ach, wat worden er toch door tallozen ernstige denkfouten gemaakt, en wat is er toch op vele plaatsen en in vele publicaties een onbijbels redeneren te vernemen, waardoor de weg der zaligheid niet recht wordt aangewezen en waardoor Christus niet meer de enige Mogelijkheid is tot het behoud van de eeuwige verdoemenis.

Bovendien zijn er nauwelijks nog mensen te vinden die de Schriftuurlijke en o.a. door dominee Theodorus van der Groe zo kostelijk benadrukte onderscheiding weten te maken tussen algemene genade, gemene genade en zaligmakende genade, zodat men alle beleefde geestelijke ervaringen opvat als zaligmakend, terwijl dit absoluut niet het geval is. Door de gemene genade des Geestes kunnen er gebeurtenissen plaatsvinden, die uitwendig als twee druppels water lijken op de zaligmakende genade, maar dit echt niet zijn. En door de gemene genade des Geestes kan iemand een indrukwekkende gestalte van godzaligheid hebben, terwijl men Christus nog nooit in een weg van recht heeft ontvangen en terwijl men nog nooit in Christus is weggesmolten. O, als we bijvoorbeeld zien naar koning Saul, die onder de profeten mocht zijn en profeteerde, dan wordt ons de uitwerking van de gemene genade des Geestes getoond en lijkt deze koning een kind des Heeren te zijn, terwijl dit absoluut niet het geval is. En kijkt u ook eens naar de wijze en de dwaze maagden in de gelijkenis, die door de Heere Jezus is uitgesproken. Dan zien we hoe de dwaze maagden bijna alles hebben wat de wijze maagden ook bezitten, zodat er uitwendig geen enkel verschil is tussen deze maagden. Maar de dwaze maagden missen de olie in hun vaten en dus missen zij naar Hooglied 1:3 Christus in hun ziel. Want die olie wijst op de Naam van de hemelse Brudegom. En dus op de Heere Jezus Christus Zelf. O, die dwaze maagden hebben Christus niet in hun hart, waardoor de deur tot de bruiloftszaal van Christus vóór hen wordt gesloten en zij eeuwig buiten het heil in Gods heerlijkheid zullen verkeren, om daar de verschrikkelijkste smarten te moeten beleven en doorleven.

En zo zouden nog veel meer voorbeelden uit de Bijbel genoemd kunnen worden waarbij de gemene genade des Geestes een mensenkind vervult, zodat dit bij Gods volk lijkt te behoren, maar daartoe alles mist omdat Christus in het hart wordt gemist. Het oude volk, maar dan ook het echte

oude volk, wist daarom precies dat het einde pas het begin ging verklaren en dat dus de beléefde inlijving in Christus kwam aan te wijzen dat alle eerdere geestelijke ervaringen van God waren geweest, terwijl dit nimmer het geval is als Christus niet in een weg van recht ontvangen wordt. Daarom komt het er zo op aan voor u, voor jou en voor mij om in de dadelijkheid in Christus te zijn ingelijfd en om bevindeljk te weten dat Christus het hart in bezit heeft genomen, dat het bloed van Christus alle zonden heeft afgewassen en dat de verdiensten van Christus alle schulden hebben betaald. Ja, u bent alleen pas werkelijk zalig als u in de Zaligmaker bent opgelost, zoals een waterdruppel in de zee oplost, en u uzelf volkomen bent kwijtgeraakt aan die allerliefste, allerdierbaarste en allerbeminnelijkste Zone Gods, Die Zichzelf gegeven heeft tot Losprijs voor velen.

Als u dit op uzelf laat inwerken, dan begrijpt u hopelijk wel dat Gods ware kinderen er nooit aan hoeven te twijfelen of zij zalig zullen worden. Want zij weten precies hoe de inlijving in Christus is verlopen en zij kunnen exact verslag doen van hetgeen er toen in hun leven is gebeurd. Ja, zij kunnen vertellen over de verborgen omgang met hun Allerliefste, en zij vallen er helemaal bij als de bruid in het Hooglied vertelt over haar Koning Die haar in Zijn binnenkameren heeft gebracht (Hooglied 1:4). Ach, dan spreken zij over zich verheugen en verblijden in Christus. Dan gaan zij de uitnemende liefde van hun lieve, lieve Koning vermelden. Ja, dan kunnen zij niet meer verzwijgen dat Christus Zijn linkerhand onder hun hoofd heeft gelegd en hen met Zijn rechterhand heeft omhelsd om hun de kussen van Zijn mond te doen gevoelen (Hooglied 8:3). O, dan mogen dezulken door de dagelijkse omgang met hun aanbiddeijke Heiland regelmatig zichzelf kwijt zijn, om niemand anders te zien dan Jezus alleen.

Dit zijn de belevenissen van Gods ware volk en het is dan ook puur onbijbels om te stellen dat twijfel aan Gods werk in de ziel heel normaal is en dat dit ook bij al Gods kinderen wordt gevonden. O, zeker, dat volk wordt bij tijden wel aangevochten en bestreden. Door de duivel. Door de wereld. Door de godsdienst. En door de oude mens. Dat volk voelt ook de last van die oude mens keer op keer loodzwaar op hun hart drukken en gaat daar niet zelden onder gebukt. Dat volk moet belijden zo weinig in hun bestaan te vinden van het goede te doen en het kwade te laten. Maar dat volk zal nooit twijfelen aan het zaligmakende werk des Heeren in hun hart en in hun leven. Dat volk zal nooit vraagtekens zetten achter de ontvangen vergeving van zonden op grond van de verdiensten van Christus. En dat volk zal nooit heen en weer

geslingerd worden tussen het wel of niet in Christus zijn. Want het werk Gods en de schenking van Christus staan onwankelbaar vast. Dat alles ligt als een fundament onder hun bestaan. En hun levenshuis is op de Rots, Jezus Christus, gebouwd, zodat stormen nóg zo fel kunnen zijn en stortregens nóg zo heftig, maar zij dit van God gebouwde levenshuis nimmer zullen doen instorten. Want die ware keurlingen Gods zijn in alle omstandigheden en te allen tijde meer dan overwinnaars door Hem, Christus, Die hen heeft liefgehad (Romeinen 8:37).

En wat een voorrecht dat deze boodschap des Heeren helder en onversneden in de hierna volgende preken wordt verkondigd, waardoor de Naam des Heeren wordt verheerlijkt en de heerlijkheid des Heeren mag stralen.

Ook wil ik in het bijzonder onder uw aandacht brengen, dat schier overal het gemis aan besef wordt gevonden dat er naar Gods Woord (zie Matthéüs 13:3 e.v.) meerdere soorten geloof zijn. Niet elk geloof is waar zaligmakend geloof, want er is ook tijdgeloof, historisch geloof, wondergeloof en waangelooft, zo zegt met name dominee Theodorus van der Groe, terwijl alleen het waar zaligmakend geloof een geschenk is van de Heere dat de zaligheid in en door Christus aanreikt. Alleen dit geloof is het juiste instrument om de rijkdommen Christi aan een mensenkind te schenken. Ja, alleen het waar zaligmakend geloof is de levende verbinding tussen Christus en een wederom geboren zondaar, zodat het er dus op aankomt, dat dit waar zaligmakend geloof als een gave Gods van de Heere is ontvangen.

Helaas worden in onze tijd alle soorten geloof op één hoop gegooid en benoemd als waar zaligmakend geloof, zodat de tijdgelovige, de historisch gelovige, de wondergelovige en de waangelovige allen als kinderen des Heeren worden bestempeld, terwijl dit absoluut niet zo is. Och, wat zien we hierdoor eindeloos veel mensen, die zichzelf ontwijfelbaar beschouwen als een kind van God, terwijl ze nog nooit zondaar voor God zijn geworden en nog nooit Christus geschonken hebben gekregen in een weg van recht. Ja, terwijl ze nog nooit in de beleving des harten een doemeling, een helleling en een verlorene voor God zijn geworden, die Christus geschonken hebben gekregen van Israëls God, zoals de berijming van Psalm 89:8 ons leert.

Ten slotte wil ik u met verdriet in mijn hart wijzen op het praktisch overal ontbreken van de separerende prediking. En dus van de prediking waarin schijn en zijn, leugen en waarheid, nabijkomend werk en waar zaligmakend werk helder worden genoemd en uitgelegd, zodat eenieder scherp de eigen

plaats voor God kan leren kennen en er achtergebracht kan worden wat ontbreekt en waaraan het schort. Ja, zodat alle droggronden en zandgronden worden blootgelegd en eenieder kan ontdekken of men in waarheid en in een weg van recht in Christus is ingelijfd.

Natuurlijk is deze separerende prediking voor de meeste mensen ergerlijk en afstotend, omdat men niet begeert door het ontdekkende werk van de Heilige Geest te worden ontkleed, ontgrond en afgesneden van alle valse gronden tot de zaligheid. Men wil veel liever worden opgebouwd in de eigen beleefde geestelijke ervaringen. En men wil er graag nog wat bij hebben, om naar het eigen gevoelen rijk en verrijkt voor God te kunnen verschijnen en met opgeheven hoofde de eeuwigheid tegemoet te reizen.

Daarom worden de hierna volgende preken door de meerderheid der zogenaamd gelovigen afgewezen en verafschuwed. En wordt de betreffende prediker afgekeurd, veracht en geminacht om hem uit te bannen en te beschimpen. Deze prediker zal hierdoor echter ervaren dat hij de voetstappen van Christus mag drukken, en het tot zijn troost is dat de Heere Jezus in Johannes 15:18 gezegd heeft: "Indien u de wereld haat, zo weet dat zij Mij eer dan u gehaat heeft."

Gods getrouwe dienstknechten hebben dan ook overal waar zij met de rechte, separerende prediking zijn gekomen, smaadheid geleden en zijn uitgestoten als leugendienaars. Leest u maar in de Handelingen der apostelen over de zendingsreizen van Paulus. Maar zo is het tót op de huidige dag toe.

De sterkende, vertroostende en levengevende nabijheid des Heeren door de Heilige Geest, doet hen echter, ondanks alles wat zij meemaken, te middernacht bidden en psalmen zingen, zoals Paulus en Silas te Filippi, waarop de Heere wonderbaarlijk ingrijpt en alle banden en boeien doet afvallen, terwijl de gevangenisdeuren worden geopend. Leest u maar in Handelingen 16:26. En de Heere is Dezelfde, van eeuwigheid tot eeuwigheid, waardoor Hij Zijn getrouwe knechten nabij zal zijn in alle omstandigheden.

Het is dan ook mijn hartelijke bede, dat de Heere het u zal schenken om deze preken te lezen onder de bezielende en levenschenkende nabijheid van de Heilige Geest, zodat de woorden en zaken der prediking niet alleen uw verstand zullen bereiken, maar ook uw hart, en dat de preken voor u tot het levende Woord van God worden, om u als doemeling te wederbaren tot kind des Heeren, of om uw leven als kind des Heeren opnieuw te vervullen met de rijke, allesoverstelpende genadegaven des Allerhoogsten. Ja, ik hoop dat

de Heere Zelf tot u komt in het lezen van deze preken en dat Hij Zelf het woord tot u zal richten, opdat u uzelf opnieuw aan de Heere mag verliezen en u wordt gebracht tot de waarachtige lofprijzing van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest, alsmede een leven dat de geur van Christus verspreidt en de Naam des Heeren verheerlijkt.

Dirksland, juni 2017

Ds. J.J. Roodsant

**“JESUS ZEIDE TOT HAAR: MARIA. ZIJ ZICH
OMKERENDE, ZEIDE TOT HEM: RABBOUNI,
HETWELK IS GEZEGD: MEESTER.”**

Paaspredicatie over Johannes 20:16

Zingen: Psalm 42:1,3

Lezen : Johannes 20:11-18

Gebed

Zingen: Psalm 25:2, 4

Geliefden, met de hulp des Heeren, en onder inwachting van de Heilige Geest, willen we uw aandacht bepalen bij Johannes 20 en daarvan nader het 16e vers, waar we Gods Woord en onze tekst als volgt lezen:

**“JESUS ZEIDE TOT HAAR: MARIA. ZIJ ZICH OMKERENDE, ZEIDE TOT
HEM: RABBOUNI, HETWELK IS GEZEGD: MEESTER.”**

En als aandachtspunten noem ik u:

1. Een alles kwijtgeraakte Maria Magdaléna
2. Een door Christus gevonden Maria Magdaléna
3. Een geëigende en terug-eigenende Maria Magdaléna, en
4. Een getuigende Maria Magdaléna

Geliefden, hetgeen we op deze tweede paasmorgen hebben gelezen uit het Johannes-Evangelie, is misschien wel totaal anders dan we eigenlijk hadden verwacht. Want nu de weg der vernedering door de Heere Jezus is beëindigd, en de eerste stap in de verhoging is gezet; nu de dood is verslagen, de duivel overwonnen en de hel vernietigd, zou je toch eigenlijk verwachten dat de trompetten gestoken zullen worden en het

loflied zal opklinken van het vrome volk in God verheugd. Maar geliefden, wat hebben we samen gelezen? Dat daar niets van dit alles wordt vernomen in ons tekstgedeelte, en dat Gods Woord ons vanmorgen in het duister van de vroege paasmorgen meeneemt naar het graf. Hoort u het? Naar het gráf. En daar moeten wij mensen, nu eigenlijk helemaal niets van hebben. Zeker als het Pasen is, zijn we uit op vrolijkheid en op blijdschap; “dan moet er feest gevierd worden”, zo zeggen we. Dan moeten we niet praten over het graf, de dood, ondergaan, kwijtraken en verliezen; dan moeten we praten over het léven, vrolijkheid en uitbundigheid.

En tóch, geliefden, toch begint het Evangelie, het ware Evangelie van Pasen, met een graf. Toch leidt het Woord des Heeren, dat ons iets komt te verkondigen van de paaswerkelijkheid, naar de dood, naar de plaats van ondergang, naar de plaats van oordeel, onder en door het verdoemende en wraakoefenende recht Gods.

Er zijn vele mensen, die misschien al talloze malen Pasen hebben gevierd in hun leven, maar ze zijn nog nooit in het graf terechtgekomen, ze zijn nog nooit met zichzelf in de dood terechtgekomen, en ze zijn nog nooit met zichzelf omgekomen in een weg van recht. Hoogstens hebben ze zichzelf het graf een ogenblik ingepreut, om zichzelf er ook onmiddellijk weer uit te praten en om zichzelf op grond van hun vroomheid, hun ernstigheid en oppassendheid bij Gods volk te rekenen, en dus bij het volk dat het ware leven mag kennen.

Maar geliefden, de weg naar het waarachtig, eeuwig, zalig leven is nooit een andere weg dan de weg naar het graf, dan een weg de dood in, en dan een weg van sterven. Want de weg der waarachtige bekering moet overeenstemmen met hetgeen ons in Gods Woord verkondigd wordt. En de weg van Pasen begint ons in dat Woord te bepalen bij de dood, bij het graf, bij het sterven en bij het omkomen.

Och geliefden, in onze tijd grijpen de meeste mensen wat aan als ze eens een tekst hebben ontvangen. En ze bezitten wat als hun eens een keer een versje op een gevoelige manier is te binnengesloten. Ja, als ze eens een keer gevoelig gesteld zijn geweest onder de bediening van Gods Woord, dan hebben ze naar hun eigen gevoel iets voor de eeuwigheid in handen. Maar de eeuwigheid zal openbaren hoe dezulken zich hebben bedrogen en hoe ze zullen trachten in te gaan zonder dat ooit te kunnen. Want de ware weg naar de opstanding, de opstanding tot het waarachtige, ware